

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011288
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3116011288.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného C. C. na hlavnom pojednávaní konanom 13. augusta 2020 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný C. C., narodený XX. júna XXXX v L., bytom V., B. XXXX/X,

je vinný, že

dňa 03.08.2015 v čase približne o 17:00 hod. bez súhlasu majiteľa domu preskočil 110 cm vysoký plot rodinného domu v obci V. V. číslo XXX, patriaci poškodenému E. E., trvale bytom V. V. číslo XXX, za účelom stretnutia sa s dcérou R. C., pričom ho chcela zastaviť jeho bývalá manželka E. C. (t. č. E.), trvale bytom V., D.. R. číslo XXXX/XX, ktorej obvinený so zdvihnutou rukou vulgárnym spôsobom povedal, že ju zabije a následne prešiel cez záhradu a vrátil sa späť za plot rodinnému domu, pričom jeho konanie vyvolalo u poškodenej E. C. obavu o život a zdravie,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného,
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe (blízka osoba),

č í m s p á c h a l

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona,
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona a za použitia § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný peňažný trest 600,- € (šesťsto eur).

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín podala na tunajšom súde 31.08.2016 na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku, pričom tento skutok

kvalifikovala ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák..

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., tj. že je nevinný.

Rozsudkom 4T 85/2016 z 04.10.2018 („rozsudok 4T 85/2018“) súd prvého stupňa obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod podanej obžaloby oslobodil, pretože podľa názoru súdu nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Uznesením 3To 106/2018 z 15.05.2019 („uznesenie 3To 106/2018“) odvolací súd rozsudok 4T 85/2016 v celom rozsahu zrušil a vec súdu prvého stupňa vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol okrem iného dôvodiac, že okresný súd nevykonával zákonu zodpovedajúcim spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, tieto potom dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k predčasným skutkovým zisteniam i právnym záverom. V odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne a presvedčivo neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, nevysvetlil, ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaného, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. a v uvedených smeroch nie je preskúmateľné. Skutkové zistenia uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, vzhľadom na doteraz vykonané dôkazy i v spojitosti s odôvodnením napadnutého rozsudku, sú nejasné a neúplné. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že v danom prípade stoja proti sebe dve verzie dôkazov, a to verzia obžalovaného, ktorý popiera spáchanie predmetného skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a verzia oboch poškodených. Okresný súd svoje skutkové a právne závery odôvodnil v podstate tým, že vyhodnotil výpovede poškodených ako nehodnoverné, respektíve nízko hodnoverné a dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci nemožno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že by bolo dokázané, že skutok, pre ktorý prokurátor podal obžalobu na obžalovaného, sa stal. V tomto smere na podklade doteraz vykonaného dokazovania sa odvolací súd nestotožnil so závermi okresného súdu a považuje ich za predčasné. K hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom odvolací súd uviedol, že skutočnosť, že poškodení sú manželmi nemôže samo osebe spochybňovať vierohodnosť ich výpovedí. Odvolací súd zdôraznil, že obaja poškodení majú v konaní i procesné postavenie svedkov a vypovedali pred súdom pod prisahou nesúc bremeno rizika (trestného stíhania za krivú výpoveď) pre prípad vypovedania nepravdy. Odvolaciemu súdu neuniklo pozornosť, že okresný súd v tomto smere oboch svedkov poškodených dôsledne pred ich výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 10.07.2018 poučil v súlade s ustanoveniami § 127 až 136 Tr. por., § 139 a 140 Tr. por., pričom obaja poškodení zložili pred ich výsluchom pred okresným súdom prisahu svedka v súlade s ustanovením § 131 ods. 3 Tr. por. a § 265 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že okresný súd nesprávne poukázal na skutočnosť, že svedkovia ako manželia vypovedali zhodne, pomáhali si, čo má vyplývať z ich rodinných väzieb. Túto skutočnosť v predmetnej trestnej veci nemožno považovať za správne hodnotiace kritérium, ktoré by samo o sebe malo znižovať hodnovernosť ich výpovedí. Taktiež okresný súd poukázal na skutočnosť, že poškodená E. E. bola priamym svedkom skutku a poškodený E. E. až po tom, ako započul hluk pred domom, priblížil sa zo záhrady a údajne počul a videl obžalovaného, ako sa vyhráza poškodenej E. E.. Okresný súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že sám svedok E. E. uviedol, že nebol prítomný pri tom, keď celý incident začal, a tak vyznieva pochybne, že vedel presne popísať, ako obžalovaný preskočil plot, a tiež s určitosťou povedať, že bránka na plote bola zamknutá. Taktiež okresný súd uviedol, že rovnako vzbudzuje pochybnosti, pokiaľ poškodení v konaní zhodne uviedli, že bránka na plote bola zamknutá kvôli ich malému synovi, keď podľa vyjadrenia poškodenej E. tento v čase údajného skutku mal mať 1,5 roka a je nanajvýš nepravdepodobné, že by bol poškodenými nechaný bez dozoru až do takej miery, že by sa im vzdialil a sám si predmetnú bránku otvoril. Okresný súd poukázal na to, že väčšina rodičov dieťa vo veku 1,5 roka stráži tak, že ho nestratí z dohľadu na čas, ktorý by potrebovalo na priblíženie sa k bráničke a jej odomknutie. Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu nepovažoval ani tieto skutočnosti za tak podstatné, ktoré by spochybňovali alebo vo významnej miere znižovali hodnovernosť výpovedí poškodených. Rovnako hodnovernosť výpovede poškodenej E. E. neznižuje ani skutočnosť, že najprv mala ísť na kozmetiku a až následne oznámila skutočnosti, ktorých bola svedkom polícii. Odvolací súd zdôraznil, že svedok E. E.

(manžel poškodenej E. E.) v inkriminovanom čase bol na mieste odohrávajúceho sa skutku a vypovedal o relevantných skutočnostiach (minimálne vo vzťahu k časti skutku, kedy podľa skutkovej vety mal: „obžalovaný bez súhlasu majiteľa domu preskočiť 110 cm vysoký plot predmetného rodinného domu...“). Nemožno sa stotožniť s hodnotením okresného súdu, že vo výpovedi svedka E. E., ktorý má i procesné postavenie poškodeného, je istá miera pochybnosti, nakoľko svedok E. E. nebol konštantne prítomný po celý čas výmeny názorov medzi obžalovaným a poškodenou E. E., a teda nebolo objektívne v jeho možnostiach podať vyčerpávajúcu reprodukciu všetkého, čo odznelo počas inkriminovaného okamihu medzi obžalovaným a poškodenou. Odvolací súd zároveň dodal, že podľa doteraz ustáleného právneho stavu vo vzťahu k úprave styku medzi obžalovaným a poškodenou E. E. k ich spoločnej maloletej dcére R. C., v inkriminovaný deň obžalovaný nemal právo na styk s jeho maloletou dcérou, a preto nie je z doteraz vykonaného dokazovania dostatočne zrejmé za akým účelom bol obžalovaný pri predmetnom rodinnom dome v V. V., ktorého vlastníckmi sú poškodení. Odvolací súd považoval za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok. Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu. Ak po vykonanom dokazovaní zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, dôležitej pre posúdenie veci, treba rozhodnúť v prospech obvineného (pravidlo in dubio pro reo vyplývajúce zo zásady prezumpcie nevinoty). V predmetnej trestnej veci v súčasnom štádiu konania tak, ako bolo vyššie uvedené, stoja proti sebe dve skupiny dôkazov, na jednej strane dôkazy svedčiace v prospech tvrdení obžalovaného a na druhej strane tvrdenia poškodených vrátane dôkazov na ich strane. V tejto súvislosti krajský dodal, že je nepochybné, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou E. sú dlhodobo vážne rozvrátené, čo potvrdzujú prebiehajúce súdne spory, ale aj skutočnosť, že navzájom na seba podávajú rôzne oznámenia na štátne úrady. V tejto súvislosti bude potrebné, aby okresný súd v predmetnej trestnej veci si zabezpečil spis Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26P 121/2012 a oboznámil ho ako listinný dôkaz na hlavnom pojednávaní. Zároveň bude potrebné doplniť dokazovanie vo vzťahu k obžalovanému aktuálnym odpisom z registra trestov vrátane spisových materiálov a taktiež sa dôsledne oboznámiť s priestupkovými spismi na obžalovaného, keďže doteraz neboli verifikované tvrdenia poškodených vo vzťahu ku agresívnym sklonom obžalovaného k poškodenej E. E.. Bude preto úlohou okresného súdu doplniť dokazovanie na hlavnom pojednávaní oboznámením spisového materiálu vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26P 121/2012, doplniť dokazovanie vo vzťahu k obžalovanému aktuálnym odpisom z registra trestov vrátane spisových materiálov vo veciach, za ktoré bol obžalovaný doteraz trestne riešený, dôsledne sa oboznámiť s priestupkovými spismi na obžalovaného (za týmto účelom po pripojení lustrácie evidencie priestupkov obžalovaného vyžiadať spisové materiály k doteraz prejednaným priestupkovým veciam), opätovne sa dôsledne zaoberať i odvolacou námietkou obžalovaného vzťahujúcou sa na hodnovernosť výpovede poškodenej E. E. (najmä s ohľadom na namietané úradné záznamy) a po takto doplnenom dokazovaní bude potrebné opätovne rozhodnúť v merite veci tak, aby boli závery rozhodnutia okresného súdu preskúmateľné.

Riadiac sa názorom vysloveným odvolacím súdom v uznesení 3To 106/2018 súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom dal procesným stranám priestor vyjadriť sa tak k rozhodnutiu odvolacieho súdu, ako aj učiť návrhy na vykonanie a doplnenie dokazovania. Na tomto mieste súd sumarizuje, že dokazovanie pred zrušením rozsudku 4T 85/2016 bolo vykonané výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej E. E., svedka poškodeného E. E. a oboznámením listinných dôkazov v spise sa

nachádzajúcich (postupom podľa § 269 Tr. por.), menovite zápisnice o výsluchu svedka K. J. (č. I. 167), úradných záznamov (č. I. 174-176), návrhu na doplnenie dokazovania (č. I. 177), správy z psychiatrickej nemocnice (č. I. 178), výpisu zo zdravotnej dokumentácie (č. I. 179-180 rub), uznesenia Okresného súdu Trenčín 26P 121/2012 z 28.11.2014, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (č. I. 201-205) a odpisu z registra trestov (č. I. 206). Po zrušení rozsudku 4T 85/2016 súd doplnil dokazovanie oboznámením ďalších listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich (postupom podľa § 269 Tr. por.), menovite výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (č. I. 348 a 398) a odpisu z registra trestov (č. I. 349 a 400), správy (č. I. 354), priestupkových spisov OU-TN-OVVS2-2015/004113, OU-TN-OVVS2-2014/027018, OU-TN-OVVS2-2015/022742, ako aj spisov Okresného súdu Trenčín OT 41/2013 a 26P 121/2012, spisu Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne KRPZ-TN-ZP1-110/2019, spisu Obvodného oddelenia PZ Trenčín ORP-933/TN-TN-2015, spisu Vojenského obvodového súdu Bratislava 1T 323/1993 a oznámenia obžalovaného. Z dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, uviedol, že 03.08.2015 išiel niekedy v čase okolo 17-18 hod. do Turnej za svojou dcérou, ktorú mesiac nevidel, chcel sa informovať, čo je s ňou, či je v poriadku, chcel ju len vidieť, pozdraviť a odísť. Toto mu však nebolo umožnené. Preto volal políciu. Po tom, ako polícia prišla, informoval ich, že len chcel vidieť svoju dcéru, o nič nejde, ale robia mu naprieky. Nebolo to prvýkrát, čo volal políciu, túto volal minimálne dvadsiatykrát, keďže mu bolo bránené informovať sa o dcére. Po tom, ako policajti prišli a zbadal ich svedok poškodený E., tento ich pozdravil „čau, brácho“ a zavolať ich na záhradu. Asi po 20 minútach prišiel zo záhrady a začal obžalovaného obviňovať, že niečo spáchal, že oni volali políciu na neho. Neskôr prišla aj ďalšia hliadka, táto bola zrejme volaná prvou hliadkou, aby jedna hliadka mohla strážiť jeho a druhá hliadka mohla ísť skontrolovať dcéru. Na to sa obžalovaný spýtal prítomných príslušníkov polície, či je obmedzený na slobode, na čo mu bolo povedané, že nie. Keď si však chcel ísť kúpiť nápoj, nebolo mu to umožnené, hliadka mu povedala, že musí počkať. Keď sa spýtal na dcéru, povedali mu, že ju idú skontrolovať, pričom on s nimi nemôže ísť. Neskôr mu povedali, že má ísť za nimi na políciu, i keď nebol obmedzený na slobode. Na polícii boli asi pol hodinu, potom mu povedali, že môže ísť a oznámili mu, že dcéra je niekde na chate a na polícii bol údajne preto, aby nešiel za policajtami zisťovať, kde sa nachádza jeho dcéra. Do Turnej prišiel autom a zastavil pred domom, pričom čakal v aute a bol otočený tak, aby videl príchod polície. Teraz už má v aute kameru, dokumentuje si svoje príchody a odchody súvisiace so starostlivosťou o dcéru. V aute čakal aj hodinu, kým prišla polícia. Kde boli poškodení, kým čakal na políciu, to nevedel. Z auta však vystúpil až vtedy, keď prišla polícia, pričom až potom vyšli z domu poškodení. Dom poškodených má oplotenie, na ich pozemok sa ale nesnažil dostať. So svedkyňou poškodenou E. poriadne nekomunikoval, ich komunikácia sa totiž vždy obmedzuje na osočovanie zo strany svedkyne poškodenej. Svedkyňa poškodenej E. sa v daný deň nevyhrážala a na pozemok poškodených nikdy nevstupuje, vždy čaká pri bránke. Voči svedkyňi poškodenej necíti hnev, zlosť, išiel pozrieť len svoju dcéru. Obžalovaný tiež priblížil, že medzi obžalovaným svedkyňou poškodenou E. E. prebieha od roku 2012 súdny spor o starostlivosť k ich maloletej dcére, pričom od roku 2010 je starostlivosť upravená rozsudkom okresného súdu. Rok po iniciovaní aktuálneho súdneho konania bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým bola jeho starostlivosť o maloletú obmedzená, následne rok bojoval a po tom, ako dosiahol opätovnú úpravu starostlivosti v jeho prospech, každoročne na Vianoce, Silvestra a Veľkú noc je volaná polícia, je deptaný a osočovaný zo strany svedkyne poškodenej. Svedkyňa poškodená sa cielene snaží obžalovaného dostať do väzenia za každú cenu. Aj v podmienke ho provokoval svedok poškodený E. aby obžalovaného dostali do basy. Všetko je to vymyslené. V minulosti bol liečený na psychiatrii, mal panickú poruchu, ktorá sa prejavovala búšením srdca, potením, pričom toto všetko kvôli manželstvu so svedkyňou poškodenou E. a dcérou prekonal, od roku 2006 neberie lieky, nemá už žiadnu panickú poruchu. Svedkyňa poškodená E. mu vtedy pomohla a teraz z neho robí blázna. Poškodená rovnako niekoľkokrát navštívila psychiatrickú ambulanciu, asi päťkrát.

Svedkyňa poškodená E. E., bývalá manželka obžalovaného a súčasná manželka svedka poškodeného E., pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní ku skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, uviedla, že 03.08.2015 bola na dvore a rozprávala sa so susedou oproti. Uvidela AUDI bývalého manžela, ktoré otočilo na konci ulice a zostalo stáť, z čoho bola prekvapená, keďže obžalovaný nemal určený styk s dcérou. Rozlúčila sa so susedou, lebo mala ísť na kozmetiku. Na dvore bol aj jej syn H., manžel svedok poškodený E. E. bol ďalej. Bývalý manžel dal dole okienko na aute a spýtal sa, kde je dcéra. Ona mu odpovedala, že nemá určený styk, nech ide preč. Na to obžalovaný vyštartoval z auta, preliezol uzamknutý asi 110 cm vysoký plot a so zovretou päťou blízko jej tváre sa jej vyhrážal, že ju zajebe. Pri vyhrážke bol prítomný len jej syn, ktorý mal vtedy asi 1,5 roka. Na to prišiel jej súčasný manžel,

ktorý sa počas incidentu nachádzal niekde na záhrade, lebo počul krik, ktorého sa obžalovaný zľakol, preskočil plot a opustil pozemok. Zľakla sa, že by jej niečo mohol urobiť, nakoľko aj v minulosti bol agresívny. Potom odišla na kozmetiku. Tam jej volal súčasný manžel, že v mieste trvalého pobytu ju hľadá hliadka polície a že jeho aj so synom, s ktorým boli na prechádzke, sleduje po obci obžalovaný. Keď sa vrátila z kozmetiky, stálo tam stále odparkované auto obžalovaného, v ktorom on sedel, dal dole okienko a súčasnému manželovi svedkyne poškodenej povedal, nech je teraz hrdina, keď už nemá podmienku. Potom prišla hliadka polície volaná bývalým manželom, ktorá sa pýtala, kde je dcéra, čo im aj povedala. Potom sa s hliadkou polície rozprával obžalovaný, bol agresívny, nadával svedkyňi poškodenej a príslušníci ho ukludňovali. Večer išli so súčasným manželom podať oznámenie. Počas incidentu sa bála, že obžalovaný ublíži jej aj malému, už v minulosti sa jej vyhrážal, bol agresívny. Strach z obžalovaného má aj v súčasnosti, pozná zvuk jeho auta a keď ide po obci obdobné auto, hneď sa bojí, že ide obžalovaný. Keby neprišiel jej manžel, určite by jej obžalovaný ublížil. Políciu však ona nevolala, po incidente najskôr išla na kozmetiku a až keď jej volal manžel, že ju hľadá hliadka polície a vrátila sa domov asi o 18:30, bola poučená, že môže podať trestné oznámenie, ktoré aj večer podali. Pred incidentom, keď sa obžalovaný pýtal na malú, informáciu o malej mu ani nestihla podať, lebo akonáhle mu na jeho otázku odpovedala, že nemá určený styk, rozčúľil sa. Obžalovaný je podľa nej agresívny, výbušný a nevyspytateľný človek. Pokiaľ mala odstrániť rozpor, keď jednak v jej výpovedi uviedla, že oni políciu nevolali, pričom podľa úradného záznamu poznačeného nstržm. H. a nstržm. Y. 03.08.2018 vyplýva, že oznamovateľkou bola svedkyňa poškodená E., k tomu uviedla, že sama volala po tom, ako sa vrátila z kozmetiky a dozvedela sa, že ju zháňala hliadka polície.

Svedok poškodený E. E., manžel svedkyne poškodenej E., pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní ku skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, uviedol, že 03.08.2015 bol na záhrade, zareagoval na hluk, ktorý bol v prednej časti pozemku, pričom keď sa pozrel, videl obžalovaného, ako preskakuje plot a s nejakým slovným pokrikom „zajebem“ sa priblížil s rukou zovretou v päšť a agresívnou gestikuláciou ku svedkyňi poškodenej E., ktorá stála na prístupovom chodníku k domu za bránkou plotu. Keď ho obžalovaný zbadal, vrátil sa cez plot mimo pozemok. Plot pozostáva z múrika a oceľovej konštrukcie, pričom múrik má 100 - 110 cm. Plot obžalovaný preskakoval tak, že si pomohol múrikom ako schodíkom, prichytil sa plotu a preliezol oceľovú konštrukciu, teda skôr predmetný plot preliezal. Dôležité je, že prekonal prekážku v podobe plotu. Hliadku polície volal obžalovaný, pričom hliadka polície tam bola trikrát, zrejme to bolo viac hliadok polície. Jedna hliadka polície išla po incidente skontrolovať dcéru obžalovaného a svedkyne poškodenej E.. Myslí si, že hliadku polície volali aj oni, avšak až po skutku. Obžalovaný verbálne hliadku polície napádal, bol vulgárny. Keď prišla posledná hliadka polície, títo obžalovaného presvedčili, aby s nimi išiel na stanicu. Keď videl svedkyňu poškodenú počas incidentu, táto vyzerala prekvapene, obžalovaný je podľa neho nevyspytateľný a emotívny človek, nevedno čo od neho čakať. Pokiaľ mal uviesť, s akým časovým odstupom od skutku volali hliadku polície, na to si nespomenul. Po incidente však najskôr išiel na prechádzku so synom a po približne hodinke, keď sa vrátil, zavolať políciu. Pri hliadke polície, ktorá bola u nich na dvore, obžalovaný prítomný nebol, jeden z policajtov bol však jeho kamarát. Hliadka polície ho poučila o možnosti podať trestné oznámenie. Bránka na plote bola počas incidentu zamknutá kvôli synovi svedkov poškodených. Svedkyňa poškodená E. po skutku odišla na kozmetiku, vrátila sa asi o hodinu, pretože jej on volal, že ju hľadá hliadka polície. On sa bol tiež po incidente prejsť, pričom obžalovaný ich prenasledoval po obci, bral to ako zastrašovanie, agresívne chovanie zo strany obžalovaného. Keď sa vrátili z prechádzky, obžalovaný auto zaparkoval obďaleč. Pri incidentoch nebol prítomný nik, iba on a svedkyňa poškodená E., rovnako aj o incidente prenasledovania zo strany obžalovaného vie len svedkyňa poškodená E., lebo jej o tom volal. Podľa jeho názoru obžalovaný prišiel k domu pod zámienkou, že má starosť o dcéru, v skutočnosti sa však domáhal styku s ňou, aj keď ho vtedy nemal určený. Má strach o svoju manželku, pretože obžalovaný je nevypočítateľný.

Z výpovede svedka K. J. (č.l. 167), ktorá na návrh prokuratúry bola prečítaná, čo procesné strany nenamietali, súd zistil, že tento svedok uviedol, že dňa 03.08.2015, keď bolo na mieste veľa hliadok, tam nebol. Bol však svedkom iného skutku, keď obžalovaný približne dva týždne po incidente mal mať styk so svojou dcérou. Svedok bol vtedy vonku a chystal bicykle za bránou pred vlastným domom. Odtiaľ videl ako obžalovaný kričal na svedkyňu poškodenú E., vtedy ešte C., aby mu dala jeho dcéru, pričom dcéra začala plakať. Podľa jeho názoru plakala, lebo obžalovaný kričal. Následne dcéru chytil za ruku, posadil do auta, zabuchol dvere a otočil sa späť ku svedkyňi poškodenej E. a ešte chvíľu na ňu kričal, že je „jebnutá“, že dcéra teraz patrí jemu, aby sa do toho nestarali a podobne. Obžalovaný neustále

nadával a kričal. Svedok si však nemyslí, že by obžalovaný niekomu fyzicky ublížil, vie iba toľko, že je to vznetlivý človek, ktorý kričieva, často je vulgárny a je ťažko odhadnúť jeho reakciu.

Podľa úradného záznamu spísaného ppráp. Bc. H. H. a nstržm. A. Z. z 03.08.2015 (č.l. 174), ktorý bol prečítaný na návrh prokuratúry, títo v daný deň v čase od 7:00 hod do 19:00 hod vykonávali realizačnú skupinu na OO PZ Trenčín s volacím znakom Topoľ 410. V priebehu služby boli SS OO PZ Trenčín vyslaní na preverenie oznámenia na adresu Trenčianska Turná ul. B. č. XXX, kde volal obžalovaný, pričom sa bojí o život a zdravie svojej maloletej dcéry, ktorá by sa tam mala nachádzať, pričom jej v styku s ňou bráni bývalá manželka. Po príchode na mieste sa skontakovali s oznamovateľom obžalovaným, ktorý im uviedol, že s bývalou manželkou svedkyňou poškodenou E. (vtedy ešte C.) má spoločnú deväťročnú dcérku, pričom mu bývalá manželka bráni v styku s ňou, pričom dcérku videl naposledy cca pred 17 dňami, bojí sa o jej život a zdravie, nakoľko nevie či je v poriadku. Uviedol, že z tohto dôvodu si vyžiadal hliadku polície, pričom chce len vedieť, či je dcéra v poriadku. Uviedol, že bývalá manželka by sa mala toho času zdržiavať na uvedenej adrese. Následne šetrením na uvedenej adrese zistili, že sa tam menovaná nezdržiava, že si odbehla ku kozmetičke, pričom bolo zistené jej telefónne číslo, na ktoré však nereagovala, toto zdvihla následne v čase o 18:30 hod., kde im do telefónu uviedla, že je toho času doma, avšak dcéra sa hrá niekde s kamarátkami vonku a ona nevie, kedy príde, avšak je v poriadku a nič jej nie je. Ďalej uviedla, že cca pred 4 dňami volala s obžalovaným, kde si tento žiadal dcérku počuť aspoň telefóne, pričom dcérka povedala, že ona s ním nechce volať. Uviedla, že ak si chcú overiť, či je maloletá dcérka v poriadku, tak kľudne môžu, avšak treba prísť cca o 19:30 hod., kedy by už mohla byť doma. Na záver ešte menovaná uviedla, že OS v Trenčíne je vydané predbežné opatrenie, kde má toho času mať ona maloletú dcérku, pričom bývalý manžel toto nerešpektuje a chodí si po ňu kedy chce a kam chce. Obe strany boli poučené o možnosti podania oznámenia, pričom uviedli, že oznámenie toho času nechcú v uvedenej veci podať.

Podľa úradného záznamu spísaného nstržm. E. H. a nstržm. G. Y. z 03.08.2015 (č.l. 175), ktorý bol prečítaný na návrh prokuratúry, títo v daný deň v čase od 17:00 hod do 5:00 hod vykonávali hliadkovú službu ako hliadka Topoľ 408. V čase cca o 19:00 hod. boli vyslaní prostredníctvom SS OO PZ TN, preveriť oznámenie na ulicu Železničnú 815 v Trenčianskej Turnej, kde volala oznamovateľka - svedkyňa poškodená E. (vtedy ešte C.), pričom jej bývalí manžel - obžalovaný mal preskočiť cez plot domu, ktorého majiteľom je jej terajší partner - svedok poškodený E. a začal sa vyhrážať, že svedkyňu poškodenú E. zbije a začal jej vulgárne nadávať. Po ich príchode na miesto sa skontakovali so svedkyňou poškodenou, ktorá im uviedla, že sa bojí jej bývalého manžela - obžalovaného, nakoľko bezdôvodne preskočil plot a týmto sa dostal na pozemok svedka poškodeného E. a ďalej uviedla, že sa jej mal aj vyhrážať že ju zbije a vulgárne nadávať. Jej tvrdenie potvrdil aj svedok poškodený E., ktorý celý incident videl, nakoľko sa nachádzal na záhrade. Na mieste sa nachádzal aj obžalovaný, ktorý sedel vo svojom vozidle pred domom, pričom vyšiel po ich príchode z auta a uviedol, že on plot nepreskočil ani sa nijako bývalej manželke nevyhrážal a uviedol im že chcel len vidieť svoju dcéru, ktorá sa na mieste nenachádzala a hliadka Topoľ 410 išla dcéru skontrolovať, či je v poriadku, čo aj spravili a zistili, že dcéra je u starých rodičov v H. Z. k čomu hliadka Topoľ 410 spísala úradný záznam. Následne obžalovaný začal aj pred nimi na svedkyňu poškodenú kričať a povedal jej, že je už totálne jebnutá, na čo obžalovaného upozornili, nech sa ukludní, čo aj spravil. Po tomto svedkyňu poškodenú E. poučili o možnosti podať oznámenie, na čo im povedala, že príde podať oznámenie vo večerných hodinách a taktiež príde aj svedok poškodený E.. Obžalovaný im uviedol, že chce vedieť, či je jeho dcéra v poriadku, na čo mu uviedli, že ak chce vedieť, či je v poriadku jeho dcéra, môže sa dostať na OO PZ TN, čo aj spravil. Obžalovaný bol počas ich prítomnosti vulgárny a správal sa arogantne.

Podľa úradného záznamu spísaného nstržm. H. F. a stržm. V. F. z 03.08.2015 (č.l. 176), ktorý bol prečítaný na návrh prokuratúry, títo v daný deň v čase od 19:30 hod boli vyslaní SS OO PZ TN na preverenie oznámenia do chatovej oblasti na Mníchovej Lehote, kde mali zistiť, či sa v chatovej oblasti v presne nezistenej chatke nachádza R. C. a či je v poriadku. Po príchode na miesto, sa na mieste nachádzal J. V., ktorý im k veci uviedol, že je starým otcom R. C.. K veci ďalej uviedol, že na chate sa nachádzajú od dňa 03.08.2015 od času približne 16:00 hod. spolu s jeho manželkou E. V. a vnučkami F. V. a R. C., deti sa na chate spolu hrajú po celý deň a na chate plánujú zotrvať do konca týždňa. O skutočnosti, že R. C. je v poriadku, sa sami presvedčili, nakoľko ju videli pobežovať v okolí chatky spolu s F. V. počas preverenia oznámenia.

Zo správy Psychiatrickej nemocnice Hronovce vypracovanej MUDr. F. P. (č.l. 176b) vyplýva, že svedkyňa poškodená E. navštívila danú ambulanciu pätnásťkrát pre neurasténiu, pričom z jej doplnenia (č.l. 178) vyplýva

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a lustrácie v Registri priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol v období od 11.09.2014 celkom šesťkrát priestupkovo riešený a to nasledovne:

1. vo veci OU-TN-OVVS2-2014/027018 (neskôr vedené pod OU-TN-OVVS-2015/001351) sa malo jednať o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 11.09.2014 poslal E. C. SMS správu, v ktorej ju slovne urazil, že je chudera a klamárka z V. a taktiež dňa 19.09.2014 počas telefonického rozhovoru ju slovne urazil, že je špina a chudera a vyhrážal sa jej, že uvidí na súde kto z koho. Konanie o tomto priestupku bolo rozhodnutím právoplatným 31.03.2015 zastavené, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obžalovanému preukázané.

2. vo veci OU-TN-OVVS2-2015/004113 sa malo jednať o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 04.12.2014 o 18.15 hod. povedal do telefónu bývalej manželke E. C. „aké klamstvá si na súde pokecala, ako si podvádzala, tam máš výsledok, však to decko zruinuješ, ty sviňa, špina, kurva vyjebaná“, čím sa voči nej hrubo správal. Konanie o tomto priestupku bolo rozhodnutím právoplatným 14.04.2015 zastavené, pretože skutok, o ktorom sa konalo, nebol obžalovanému preukázaný.

3. vo veci OU-TN-OVVS2-2015/022742 sa malo jednať o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že nerešpektoval rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č. 26P/121/2012-268 zo dňa 28.11.2014, podľa ktorého je dcéra R. pridelená matke E. C. a je oprávnený stretávať sa s maloletou R. každý páry vikend v páru sobotu v čase od 10.00 h do 18.00 h a páru nedeľu od 10.00 h do 16.00 h. Dcéru si dňa 11.07.2015 v čase o 10.00 h prevzal, avšak ju nevrátil v stanovený čas a to napriek tomu, že ho matka žiadala o vrátenie dcéry, čo odmietol urobiť. Konanie bolo rozhodnutím právoplatným 02.09.2015 odložené, pretože došlé oznámenie neodôvodňovali začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci.

4. v dňoch 20.10.2015, 12.11.2015 a 13.11.2016 sa obžalovaný dopustil troch priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, keď v prvom prípade išlo o prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti, za čo obžalovanému bola uložená bloková pokuta 30,- €, v druhom prípade išlo o porušenie zákazovej dopravnéj značky, za čo obžalovanému bola uložená bloková pokuta 10,- € a v poslednom prípade išlo o porušenie zákazu zastavenie, za čo obžalovanému bola rovnako uložená bloková pokuta 10,- €.

Zo spisu Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne KRPZ-TN-ZP1-110/2019 vyplynulo, že rozhodnutím vydaným pod uvedeným číslom dňa 13.07.2019 bola svedkyňa poškodená E. uznaná vinnou zo spáchania priestupku extrémizmu podľa § 47a ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že dňa 27.12.2018 v čase okolo 09:20 hod. telefonovala svojmu bývalému manželovi C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., B. XXXX/X a počas hovoru mu okrem iného uviedla „Povedz tvojmu tatkov, že je starý arabský pes a že je kokot“, pričom tento výrok počas hovoru ešte zopakovala a uviedla aj iné nadávky, pričom otcom C. C. je A. C. C. J., ktorý je sýrskej národnosti, teda inému ublížila na cti tým, že ho urazila a vydala na posmech a úmyselne narušila občianske spolunažívanie hrubým správaním. Za spáchanie uvedeného priestupku bola svedkyňa poškodenej E. uložená pokuta 50,- €.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti celkom dvakrát súdne trestaný, a to jednak Vojenským obvodovým súdom Bratislava pod 1T 323/1993 za spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., kde sa na neho hľadá, ako keby odsúdený nebol a jednak Okresným súdom Trenčín pod 0T 41/2013 za spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., kde sa osvedčil 05.08.2015 a teda sa na neho tiež (zo zákona) hľadá, ako keby odsúdený nebol.

Zo spisu Vojenského obvodového súdu Bratislava 1T 323/1993 vyplýva, že rozsudkom 1T 323/1993 z 07.09.1993, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa

28.02.1993 okolo 23:00 hod. na rote u VÚ 6851 Trenčín udrel po predchádzajúcom konflikte viackrát pästou do oblasti hlavy a tváre voj. A. P. a spôsobil mu zlomeninu čeluste, čo si vyžiadalo dobu liečenia a službynešopnosti poškodeného po dobu 36 dní. Za spáchanie uvedeného trestného činu bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody 3 mesiace, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a bola určená skúšobná doba 1 rok. Podľa záznamu z 22.04.1998 sa má za to, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Zo spisu Okresného súdu Trenčín OT 41/2013 ďalej vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín OT 41/2013 z 22.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 2To 93/2013 z 24.09.2013 bol obžalovanému za spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (vedenie motorového vozidla napriek zadržanému vodičskému oprávneniu) uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a bola určená skúšobná doba 1 rok, 6 mesiacov do 24.03.2015, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá 2 roky. Pokiaľ ide o trest odňatia slobody, obžalovaný sa osvedčil 05.08.2015. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, uznesením Okresného súdu Trenčín 4Nt 12/2015 z 04.03.2015 súd podmiennečne upustil od výkonu zvyšku tohto trestu, pričom určil skúšobnú dobu podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku tohto trestu 4 roky. Podľa oznámenia z 22.06.2020 sa obžalovaný dňom 05.03.2019 sa obžalovaný osvedčil.

Podľa spisu Obvodného oddelenia PZ Trenčín ORP-933/TN-TN-2015 vyplynulo, že 09.08.2015 bolo podané trestné oznámenie svedkyne poškodenej E. (vtedy ešte C.) týkajúce sa podozrenia z prečinu únosu podľa § 210 ods. 1 Tr., ktorého skutku sa mal dopustiť obžalovaný na tom skutkovom základe, že neznámy páchatel' ako rodič dňa 09.08.2015 približne v čase 18.00 hod. prišiel do V. V. pred rodinný dom č. XXX, kde odňal z opatrovania matke E. C., nar. XX.XX.XXXX. trv. bytom V. D.. R. XXXX/XX ich spoločnú dcéru R. C., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom V., napriek tomu, že v tom čase podľa rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č. k. 12C/126/2010 vydaného dňa 09.02.2011 a právoplatného dňa 30.03.2011 na ňu nemal právo. Trestné stíhanie bolo uznesením ČVS: ORP-933/TN-TN-2015 z 20.10.2015 podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavené, pretože stíhaný skutok nebol trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci.

Zo spisu 26P 121/2012 je zrejmé, rozsudkom Okresného súdu Trenčín 12C 126/2010-143 z 09.02.2011 bol upravený styk obžalovaného ako otca s maloletou dcérou R. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s dcérou každý páry týždeň počínajúc nedeľou od 18:00 hod. do nasledujúcej nedele do 18:00 hod. okrem nasledujúcich dní kedy sa styk upravuje takto: Otec je oprávnený stretávať sa s dcérou v každom nepárnom roku od 23.12. od 09:00 hod. do 25.12. do 09:00 hod., každý páry rok od 25.12. od 09:00 hod. do 27.12. do 09:00 hod., každý páry rok od 30.12. od 18:00 hod. do 01.01. do 18:00 hod. nasledujúceho dňa, každý Veľkonočný pondelok od 11:00 hod. do nasledujúceho utorka do 18:00 hod., každý páry rok cez jaré prázdniny od nedele od 18:00 hod. do nasledujúcej nedele do 18:00 hod., v každom nepárnom roku od 01.07. od 09:00 hod. do 15.07. do 18:00 hod. a v každom nepárnom roku každý nepáry augustový týždeň od prvého dňa týždňa od 09:00 hod. do posledného dňa týždňa do 18:00 hod., v každom párnom roku každý nepáry júlový týždeň od prvého dňa týždňa od 09:00 hod. do posledného dňa týždňa do 18:00 hod. a v každom párnom roku od 01.08. od 09:00 hod. do 15.08. do 18:00 hod.. Návrhom podaným Okresnému súdu Trenčín 30.06.2012 sa svedkyňa poškodená E. ako matka proti obžalovanému domáhala zmeny úpravy styku otca s maloletou dcérou, pričom žiadala styk otca s maloletou obmedziť. Návrhom doručeným Okresnému súdu Trenčín 13.12.2013 sa svedkyňa poškodená E. ako matka proti obžalovanému ako otcovi domáhala i nariadenia predbežného opatrenia rovnako obmedzujúceho styk otca s maloletou dcérou. Uznesením 26P 121/2012 z 09.01.2014 bol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý s tým, že toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne 6Cop 11/2014 z 05.02.2014. Návrhom doručeným Okresnému súdu Trenčín 23.10.2014 naopak obžalovaný navrhol zveriť maloletú dcéru do starostlivosti oboch jej rodičov. Návrhom doručeným Okresnému súdu Trenčín 30.10.2014 sa matka proti otcovi domáhala opäť nariadenia predbežného opatrenia obmedzujúceho styk otca s maloletou dcérou. Uznesením 26P 121/2012 z 28.11.2014 súd síce návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel, Krajský súd v Trenčíne uznesením 6CoP 5/2015 zo dňa 28.01.2015 však uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh matky zamietol. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 6Cdo 135/2015 z 31.03.2015 uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, krajský súd však ďalším uznesením 6CoP 37/2015 z 30.06.2015 zotrval na svojom predošlom rozhodnutí. Návrhom doručeným súdu 27.10.2015 sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by maloletá dcéra bola zverená do jeho osobnej starostlivosti a bol upravený styk s matkou. Uznesením

26P 121/2012 z 18.11.2015 bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne 19CoP 79/2015 z 14.12.2015. Rozsudkom 26P 121/2012 z 26.04.2017 bol upravený styk otca s maloletou dcérou. Otcovi je oprávnený stýkať sa s maloletou dcérou počas bežnej úpravy styku, a to každý nepárny týždeň od piatku od 16:00 hod. do nedele do 16:00 hod. a každú stredu od 15:00 hod. do 18:00 hod. a počas osobitnej úpravy styku, ktorá má prednosť pred bežnou úpravou styku a počas ktorej sa bežný styk otca s maloletou nerealizuje, že osobitná úprava styku platí počas jarných prázdnin, počas ktorých je otec oprávnený stretávať sa s maloletou v každom párnom roku počas jarných prázdnin od prvého dňa prázdnin od 9:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 16:00 hod., v každom nepárnom roku počas jesenných prázdnin od prvého dňa prázdnin od 9:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 16:00 hod., osobitná úprava styku platí aj počas vianočných prázdnin, pričom obdobím vianočných prázdnin sa rozumie čas od 23.12. do 07.01. nasledujúceho roka, v ktorom období sa styk otca s maloletou dcérou realizuje v každom párnom roku od 23.12. od 9:00 hod. do 25.12. do 9:00 hod., každý nepárny rok od 25.12. od 9:00 hod. do 27.12. do 9:00 hod., každý nepárny rok od 30.12. od 18:00 hod. do 01.01. do 18:00 hod. nasledujúceho roka, osobitná úprava styku platí aj počas veľkonočných prázdnin, pričom obdobím veľkonočných prázdnin sa rozumie obdobie od Zeleného štvrtka do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku, pričom v tomto období sa styk otca s maloletou dcérou realizuje každý Veľkonočný pondelok od 11:00 hod. do nasledujúceho utorka do 18:00 hod. a osobitná úprava styku platí aj počas letných prázdnin, pričom obdobím letných prázdnin sa rozumie obdobie od 01.07. do 31.08., pričom v tomto období sa styk otca s maloletou dcérou realizuje v čase od 01.07. od 9:00 hod. do 15.07. do 16:00 hod. a od 01.08. od 9:00 hod. do 15.08. do 16:00 hod.. Návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bol zamietnutý. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 4CoP 54/2017 z 13.09.2018 bol rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov potvrdený a vo výroku o úprave styku otca s maloletou dcérou zmenený tak, že návrh matky bol zamietnutý. Uznesením 7Cdo 53/2019 z 25.09.2019 bolo dovolanie matky proti rozsudku krajského súdu odmietnuté. Spisový materiál 26P 121/2012 má približne 1150 strán.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. a riadiac sa názorom vysloveným odvolacím súdom v uznesení 3To 106/2018, súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tak prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ako aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Prvotne považuje za potrebné súd poukázať, že v tomto prípade stoja proti sebe dve verzie dôkazov, a to verzia obžalovaného, ktorý popiera spáchanie stíhaného skutku a verzia oboch poškodených, ktorý obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku usvedčujú. Zhodnotiac na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy v súlade s ustanovením citovaným v predošlom odseku súd dospel k záveru, že spáchanie stíhaného skutku obžalovaným je bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané výpoveďami svedkov poškodených, pričom obranu obžalovaného, ktorý spáchanie stíhaného skutku popiera, je potrebné vyhodnotiť ako účelovú, učenú v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu a trestu. Obaja svedkovia poškodení totiž v podstate zhodne popísali priebeh stíhaného skutku a vyjadrili sa aj k okolnostiam jeho spáchania. I keď už v súčasnosti sú manželmi, toto nemôže samo osebe spochybňovať vierohodnosť ich výpovedí. Obaja poškodení totiž vypovedali pred súdom pod prísahou nesúc bremeno rizika (trestného stíhania za krivú výpoveď) pre prípad vypovedania nepravdy. Svedkyňa poškodená E. pritom bola priamym svedkom celého stíhaného skutku a svedok poškodený E. až po tom, ako započul hluk pred domom, priblížil sa zo záhrady a počul a videl obžalovaného, ako sa vyhráža svedkyňi poškodenej E.. Ani to, že sám svedok poškodený E. uviedol, že nebol prítomný pri tom, keď celý incident začal a rovnako ani to, že poškodení v konaní zhodne uviedli, že bránka na plote bola zamknutá kvôli ich malému synovi, keď podľa vyjadrenia svedkyne poškodenej E. tento v čase skutku mal mať len 1,5 roka a je teda málo pravdepodobné, že by bol poškodenými nechaný bez dozoru až do takej miery, že by sa im vzdialil a sám si predmetnú bránku otvoril, nie sú skutočnosti tak podstatné, že by spochybňovali alebo vo významnej miere znižovali hodnovernosť výpovedí poškodených. Hodnovernosť výpovede svedkyne poškodenej E. neznižuje ani skutočnosť, že najprv mala ísť na kozmetiku a až následne oznámila skutočnosti, ktorých bola svedkom, polícii. Svedok poškodený E. v inkriminovanom čase bol na mieste odohrávajúceho sa skutku a vypovedal o relevantných skutočnostiach (minimálne vo vzťahu k časti skutku, kedy podľa skutkovej vety mal: „obžalovaný bez súhlasu majiteľa domu preskočiť 110 cm vysoký plot predmetného rodinného domu...“). Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že

vo vzťahu k úprave styku medzi obžalovaným a svedkyňou poškodenou E. k ich spoločnej maloletej dcére R. C., v inkriminovaný deň obžalovaný nemal právo na styk s jeho maloletou dcérou, a preto nie je z doteraz vykonaného dokazovania dostatočne zrejmé za akým účelom bol obžalovaný pri predmetnom rodinnom dome v V., ktorého vlastníckmi sú poškodení. Vyznieva nepresvedčivo argument obžalovaného, že sa chcel len informovať o zdravotnom stave dcéry, nakoľko tá mala byť chorá a matka mu odmietla informácie poskytnúť. Práve naopak, to, že svedkyňa poškodená E. v deň, kedy obžalovaný nemal právo na styk s dcérou, odmietla s ním ohľadne dcéry komunikovať, predstavuje motív jeho skratového konania, ktoré sa premietlo do spáchania stíhaného skutku. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného vzťahujúcu sa na hodnovernosť výpovede svedkyne poškodenej E. (najmä s ohľadom na namietané úradné záznamy), nie je smerodajným, či boli volané hliadky jedna alebo dve a tiež nie je možné, ako už súd načrtnol vyššie, výpoveď poškodenej vyhodnotiť ako nehodnovernú na základe toho, že najskôr tvrdila, že sa zľakla a následne mala odísť na kozmetiku. Smerodajným v tomto smere je predošlé konštatovanie súdu, že obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku usvedčujú dvaja svedkovia, u hodnovernosti výpovede ktorých i s ohľadom na riadne poučenie a zloženie prísahy pred súdom nie je dôvod pochybovať. Podstatným však je iné zistenie súdu po zrušení jeho pôvodného rozhodnutia, a to, že agresívne správanie sa obžalovaného už nevyplýva len z tvrdenia svedkov poškodených a svedka J., ale aj z oboznámeného trestného spisu 1T 323/1999, kde bol obžalovaný odsúdený za skutok násilnej povahy (ublíženie na zdraví). Prijateľný je potom záver, že obžalovaný je schopný dopustiť sa stíhaného konania, je vznetlivou osobou, ktorá často kričieva, je často vulgárna a po tom, ako „vybuchne“, je schopný konať neuvážene a to i násilne. V súvislosti s dokazovaním vykonaným oboznámením tak priestupkových spisov, ako aj spisu týkajúceho sa starostlivosti o maloletú dcéru strán sporu, je nepochybné, že vzťahy medzi obžalovaným a svedkyňou poškodenou E. sú dlhodobo vážne rozvrátené, pričom navzájom na seba podávajú rôzne oznámenia na štátne orgány. Jedná sa zrejme sčasti o schválnosti a sčasti o premyslené kroky tej-ktorej strany, ktoré jej majú zabezpečiť určitú výhodu v prebiehajúcom konaní. Vo vzťahu k predošlým záverom a úvahám súdu sú však tieto zistenia bezpredmetné.

S odkazom na vyššie uvedené súd uzatvára, že bolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že obžalovaný stíhaný skutok spáchal, pričom tento zároveň vykazuje všetky znaky skutkových podstát stíhaných prečinov porušovania domovej podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ako aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., keď je zrejmé, že obžalovaný bez súhlasu svedka poškodeného E. preskočil plot rodinného domu jemu patriaceho (a teda neoprávnene vnikol do obydlia iného) a zároveň sa svedkyňu poškodenú so zdvihnutou rukou a vulgárnym spôsobom vyhroził zabitím, čo u nej vyvolalo obavu o jej život. Z hľadiska subjektívnej stránky súd dospel k záveru, že obvinený konal v priamom úmysle, teda vedel a chcel ohroziť záujem chránený zákonom. Inak by sa stíhaného konania rozhodne nedopustil.

Prihliadnuc na úvahy a závery vyššie uvádzané bol obžalovaný súdom uznaný za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku rozsudku, ktorým obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinov porušovania domovej podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ako aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd vychádzal z predpokladov podľa § 34 Tr. zák., pričom poukazuje najmä na to, obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., kde trestná sadba je až 2 roky a súčasne nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., kde trestná sadzba podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. je 6 mesiacov až 3 roky. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. nebola u obžalovaného zistená žiadna poľahčujúca okolnosť a ani žiadna priťažujúca okolnosť. Nevedenie riadneho života (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák.) pred spáchaním stíhaného skutku pritom vyplýva z predošlých odsúdení obžalovaného, ktoré sú síce zahladené, ale z hľadiska posudzovania toho, či obžalovaný viedol riadny život alebo nie, nemôžu zostať nepovšimnutými. Zároveň však z dôvodu ich zahľadania nepredstavujú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. I keď súd obžalovaného odsúdil za spáchanie dvoch trestných činov, toto nepredstavuje priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko obžalovanému v súlade s § 41 ods. 1 Tr. zák. musel byť ukladaný úhrnný trest, ktorý spáchania viacerých trestných činov „konzumuje“. Vzhľadom na tieto závery preto súd aplikujúc § 41 ods. 1 Tr. zák. rozhodoval o uložení úhrnného trestu, pričom prísnejšou trestnou sadzbou bola tá uvedená v § 360 ods. 2 Tr. zák.. Prihliadnuc na všetky vyššie uvádzané skutočnosti ako aj vo výroku tohto rozsudku uvedené ustanovenia Tr. zák. súd obžalovanému

uložil úhrnný alternatívny trest, a to trest peňažný s obligatónym výrokom o náhradnom treste odňatia slobody pre prípad, že by zaplatenie peňažného trestu mohlo byť úmyselne zmarené. K uloženiu tohto alternatívneho trestu súd pristúpil aj z dôvodu odstupe času od spáchania stíhaného skutku, keď v danom období obžalovaný nemal spáchať iný trestný čin. Takto uložený trest považoval súd za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným a výchovu obžalovaného k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život.

- neoprávnene vnikol do obydlia iného,

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe (blízka osoba),

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.